

Beeld/spraak

Violet CORBETT BROCK / Jozefien VAN HUFFEL

NIEUWPOORT | Half vogel en half vliegtuig. Half geland en half neergestort. Zo staat en ligt dit gevleugelde kunstwerk naast de Onze-Lieve-Vrouwkerk in Nieuwpoort. Doorgaans fladderen duiven in vrede, maar dit is ook een *Taube*. In 1911 gooide een piloot vanuit zo'n verkenningstoestel boven Turkije explosieven naar beneden. De duif werd bommenwerper. Half oorlog en half vrede. Ook nu fladdert ergens een duif op, ook nu valt ergens een bom. En toch blijven we hopen dat vrede ooit de sterkste vleugels krijgt.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Abraham

KERK & leven, 23 SEPTEMBER 2015

In de rubriek *Spiritualiteit* werd gesuggereerd in Abraham een verbindend element te zien tussen moslims, joden en christenen. Het Offerfeest zou daartoe een mooie aanleiding zijn. Dat lijkt me niet echt een goed idee.

Met het Offerfeest wordt herdacht dat Abraham zijn zoon Ismaël, de stamvader van de Arabieren en de verre voorouder van Mohammed, wilde offeren aan Allah. Christenen en joden, die het Oude Testament met elkaar gemeen hebben, geloven echter dat Abraham Isaak wilde offeren, de zoon van de belofte. Het Offerfeest zou dus eerder de verschillen en zelfs de vijandschap tussen afstammelingen van Isaak en afstammelingen van Ismaël in de verf zetten, dan tot begrip en verzoening bijdragen.

Sylvia VANDEN HEEDE, Brugge

Parochiezalen (1)

KERK & leven, 7 OKTOBER 2015

Het artikel over de toekomst van de parochiezalen moet ons als

Kerk doen nadenken over het belang van ons contact met de medemensen. Als we onze aandacht uitsluitend blijven richten op kerkgebouwen en kerkbezoek, dan zullen we verdwijnen. Het is belangrijk dat we het contact met de wereld niet verliezen.

Die wereld komen we echter niet tegen in onze kerken. Als de Kerk haar parochiezalen wil afstoten, wegens verouderd, vervallen, of slecht beheerd, dan moet ze zich eerst afvragen: waar komen we onze naasten tegen?

Ons parochiecentrum is eigendom van de kerkfabriek en wordt beheerd door vrijwilligers, in naam van de parochie. Het is gelegen op een ideale plaats in het centrum van de stad, met een mooi stuk natuur erbij. En toch heeft men het laten verkommen, er nooit iets in geïnvesteerd. Desondanks vind je er meer leven dan in de alle kerken samen. Nu wil men het verkopen.

Er zijn zoveel organisaties die ons parochiecentrum gebruiken. Voorts worden de lokalen gebruikt voor familiefeesten, huwelijksfeesten, cursussen

of bijeenkomsten van tijdelijke aard. Wordt het geen tijd dat wij als Kerk terug naar de mensen trekken en tonen dat we aandacht hebben voor iedereen en dat iedereen welkom is?

Dirk WIJNANTS, Tienen

Parochiezalen (2)

KERK & leven, 7 OKTOBER 2015

Als ik uw artikel lees, zijn parochiezalen er enkel nog voor mensen die ook naar de kerk gaan. In principe is dat juist. Hoeveel mensen die aangesloten zijn bij een K-vereniging zoals Femma, Okra, of Chiro gaan echter nog naar de kerk?

De logica is blijkbaar: als die niet naar de kerk komen, moeten ze dan nog wel een parochiezaal kunnen gebruiken? Als we die redenering doortrekken, moeten we dan nog katholieke scholen hebben? Want hoeveel kinderen en hun ouders komen naar de kerk, hoeveel kinderen doen nog hun eerste communie of hun vormsel?

Een parochiezaal heeft ook een sociaal karakter. Het is een lokaal

om mensen die nog een beetje Christelijk geïnspireerd zijn samen te brengen, ook al gaan ze niet naar de kerk. Misschien moet eerder de vraag gesteld worden: waarom komen ze niet naar de kerk? Moeten we ze niet eerder naar de kerk brengen, dan uit onze zalen te jagen?

Paul LAMBRECHTS, Brasschaat

Twee werelden

KERK & leven, 30 SEPTEMBER 2015

Ik las het mooie standpunt van Luk Vanmaercke over *Twee werelden*. Ik ben zelf gedurende mijn hele kindertijd en jeugd sporadisch de wereld ingestuurd, om mee te bouwen aan de multiculturele samenleving zoals we die vandaag kennen. Vroeger woonde ik in een landelijk gebied, waar weinig mensen uit andere landen woonden. Daar werd hard geschreeuwd dat alle vreemdelingen weg moesten. Al wat vreemd is, wekt agressie op bij sommige mensen.

Vandaag woon ik in de stad en vele van mijn vrienden zijn van buitenlandse origine. Ze tonen

vaak een hartelijkheid die wij als Belgen zelden hebben. Al zie je ook bij sommige vreemdelingen haat tegenover de Belgen. Vanuit het stadsbestuur worden er mensen en middelen vrijgemaakt om die haat te bestrijden, anders wordt het onhoudbaar op lange termijn.

Er is dus hoop voor de toekomst, dat de vrede het zal halen op de haat.

Tony VERBEECK, Mechelen

Advertentie

Promo's
vergelijken?

Hoeft niet.

Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen